

РЕШЕНИЕ

№ 8394

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **134** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от 23.12.2024г. на М. Х. Ю., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], чрез процесуален представител. Жалбата е подадена срещу Решение № 12495/02.12.2024г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са развити доводи за неправилност на постановеното решение, като се твърди, че същото е постановено в нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на решението и на материалния закон. Изложени са твърдения, че анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не съответства на личната бежанска история на жалбоподателя, като административният орган не е изследвал обстоятелствата при местоживеенето му в С.. Посочва се, че в оспорения административен акт липсва анализ на възможността за връщане в конкретната област в С.. Жалбоподателят приема, че оспорваното решение е издадено в нарушение на изискванията на чл. 8, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС, които утвърждават задължението на приемащата държава да съобрази ситуацията в региона на държавата по произход, заедно с личните преживявания на кандидата. Твърди се,

че решението не съобразено с Решение на СЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/07. Твърди се, че връщането на жалбоподателя в С. би поставило живота и сигурността му в заплата. Според жалбоподателя фактите не са обсъдени в цялост в контекста на политическата обстановка, поради което оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. По същество се иска отмяна на решението.

Ответникът, Председателят на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител, в съдебното заседание оспорва жалбата, като счита решението за правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Сочи, че жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Моли съда да отхвърли жалбата като неправилна и неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в съдебно заседание.

Административен-съд С.-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.08.2024 г. М. Х. Ю. е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13-1633/23.08.2024 г. в РПЦ – С. до председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС. /л.85/

Във връзка с подадената молба е бил съставен Регистрационен лист, съдържащ данни на жалбоподателя /л. 81/.

По делото са представени доказателства, видно от които жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ).

На 04.10.2024г. е получено писмо от ДАНС с изразено становище, че не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя, в случай че отговоря на условията на ЗУБ. /л.55/

На 04.09.2024 г. е проведено интервю с М. Х. Ю., за което е съставен протокол /л.63/. Пред интервюиращия орган жалбоподателят е заявил, че напуснал С. нелегално през юли 2024г. през Турция, където останал 20 дни. Твърди, че преминал нелегално от Турция в Република България, където се е установил в [населено място], като крайната му цел е Република България. В проведеното интервю жалбоподателят изрично е заявил, че не е осъждан, не е имал проблеми заради принадлежността си към етническа група, не е имал проблеми заради религията, която изповядва – мюсюлмански сунит, не е арестуван в страната си по произход и не е осъждан, не е бил член на въоръжена групировка. Изложил е твърдения, че в родния му град няма проблеми, около него обаче преди една година е имало сражение (в [населено място]). Посочил е, че търси спокойствие за жена си и децата си. Посочва, че има съпруга и две деца, които живеят в село на 10 км от [населено място]. Посочил е, че не е имало отправени заплахи спрямо него, нито е имал проблеми с официалните власти, армията или полицията на С., не му е оказвано насилие. Неговото семейство са останали в С.,

тъй като нямат финансова възможност.

За преценката на основателността на подадената молба за международна закрила, са изготвени справки на дирекция „Международна дейност“ в ДАБ при МС /л. 35 и л.45/ за изясняване на актуалната общественно-политическа обстановка в С.. В справките за С. от 27.08.2024г. и от 15.10.2024г. е посочено, че Б. А. управлява Сирийската арабска република като президент от 2000г., фронтите линии са стабилизирани и има четири зони под контрола на различни участници в конфликта, като в С. е налице мрежа от обществени центрове на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), които предоставят правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и търсещи закрила лица и бежанци.

С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т.2 и т.4 ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявленията от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. В решението е посочено, че липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 ЗУБ. По отношение на чл. 9 ЗУБ се посочва, че лицето не е направило релевантно искане за предоставяне на закрила от държавата си.

По отношение на условията за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ е посочено от органа, че в молбата за закрила липсват твърдения за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отношение или наказание. Не се установява спрямо лицето да са предприети такива действия от официалните власти на С., самият жалбоподател не излага подобни твърдения в молбата си за международна закрила.

Разгледана е хипотезата за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като е посочено, че не се установяват разширенията, дадени в решение от 17.02.2009г. на СЕО по дело С-465/2007г. и в чл. 15 б. а) и б) от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане на чл.9, ал.1, т. 1 и 2 ЗУБ. В решението е посочено, че от приложената по делото справка не може да се направи извод за наличието на въоръжен конфликт на територията на цялата страна, и не е установено спрямо молителя да са налице сериозни потвърдени заплахи, които да са актуални към момента на производството, за да се счита, че ако се завърне на територията на държавата си по произход, то би изправен пред риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут.

В съдебно заседание е представена нова справка /л.100 и сл./ на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС от 14.01.2025г. за актуалната политическа и икономическа обстановка в С. към 14.01.2025г. В нея е посочено, че в резултат на предприета офанзива от бунтовниците, на 8.12.2024г. президентът Б. А. е напуснал С.. Властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство, обявена е обща амнистия. Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси предвижда увеличаване на финансирането за хуманитарния план и плана за възстановяване. Посочено е, че са налице въоръжени действия на североизток, като преобладаващата несигурност, вкл. въоръжените сблъсъци,

повишената престъпна дейност и остатъчни боеприпаси представлява предизвикателство за гражданите лица. Налице са въоръжени действия на североизток, но ситуацията със сигурността в големите градове се стабилизира. От началото на 2024 до края на декември 2024г. приблизително 420 000 сирийски бежанци са се завърнали в страната. Възобновени са международните полети от летището в Д. и две сирийски авиокомпании извършват редовни полети. СЗО осъществява през м. януари първа трансгранична мисия на ООН в С., новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата, Министерство на образованието през януари 2025г е обявило нова учебна програма за всички възрастови групи. Специалният пратеник на ООН за С. е заявил, че докато ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, безредиците продължават в крайбрежните райони Х. и Х.. САЩ е предоставил шестмесечно изключение от наложените санкции, което позволява определени транзакции с държавни институции, вкл. Болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво в цяла С.. Катар е обявил, че ще подпомогне финансирането на увеличение на заплатите в публичния сектор.

В съдебно заседание е представена нова справка /л.97 и сл./ на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС от 03.02.2025г. за актуалната политическа и икономическа обстановка в С. към 14.01.2025г. В нея е посочено, че на 11.12.2024г. коалицията от бивши опозиционни сили, водена от „Х. Т. ал Ш.“ сформира временно правителство. От 26.11.2024г. екипи за обезвреждане на взривни боеприпаси са извършили 516 операции по разчистване на експлозивни предмети. ВКБОООН съобщава, че повече от 125 000 сирийци са се завърнали в страната си на произход за период един месец след падане на правителството на А., като Агенцията на ООН подкрепя поддръжката на имиграционните съоръжения на граничния контрол по пропускателния пункт между Л. и С.. Посочено е, че пазарите в С. продължават да работят с адекватна наличност на повечето стоки, но сирийците продължават да се борят за достъп до хранителни продукти поради недостиг на пари. Посочено е, че в някои части на страната е налице престъпност, като на места има въоръжени конфликти с поддръжници на предишното правителство.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 48, ал. 1 ЗУБ. Спазени са административнопроизводствените правила-от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. След провеждане на интервюто текстът на протокола му е преведен на разбираем от него арабски език, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. В съответствие

с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец. Решението е постановено след обстоен анализ на бежанската история на лицето, като изведените правни изводи за липса на основния по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е взел предвид справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно С., с отчитане на общото положение в държавата на произход на жалбоподателя, актуалната политическа и икономическа обстановка към датата на издаване на решението.

Според настоящия съдебен състав възражението, че липсва анализ на личната бежанска история на жалбоподателя е неоснователно. Мотивите на решението разкриват пълен анализ на доказателствените материали, а изводите относно обстоятелствата, относими към предпоставките за предоставяне на закрила, са изложени по начина, указан в процесуалния закон. Обсъдени са всички доказателствени източници, като обосновано е прието, че не се установява наличие на някое от основанията за предоставяне на исканата международна закрила. Отказът за предоставяне на международна закрила е основан на съдържащите се в мотивите на решението констатации относно преценката на обществено-политическа обстановка в С. и липсата на данни за осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства е формиран обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материалноправни предпоставки по чл.8 ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне статут на бежанец са установени в нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нормата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като по тези причини същият не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят

закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Посочените мотиви по време на проведеното от ДАБ интервю настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което не е налице основание за предоставяне на хуманитарен статут. Кандидатът не е преследван поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждения. Прямо него не е било упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ-МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на М. Х. Ю., статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон и в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на

разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални. В случая, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията, направени по време на интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за Сирийската арабска република на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС.

В случая, изводите на административният орган са правилни и предвид представените в хода на съдебното производство доказателства за настъпилата впоследствие съществена промяна в общественно-политическата обстановка в страната по произход на жалбоподателя – Сирийската арабска република. В съдебно заседание е представена актуална справка за ситуацията в С. от 14.01.2025г. и от 03.02.2025г., от които се установява, че в резултат на предприета офанзива от бунтовниците, на 8.12.2024г. президентът Б. А. е напуснал С. и властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство, обявена е обща амнистия. Вярно, че в справката от 14.01.2025г. и в тази от 03.02.2025г. е посочено, че ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, но безредиците

продължават в други райони на страната, но също така е посочено, че ситуацията със сигурността в големите градове се стабилизира. Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси предвижда увеличаване на финансирането за хуманитарния план и плана за възстановяване. От началото на 2024 до края на декември 2024г приблизително 420 000 сирийски бежанци са се завърнали в страната, като повече от 125 000 сирийци са се завърнали в страната си по произход за период от един месец след падането на правителството по данни на ВКБООН. Възобновени са международните полети, предвидено е финансиране за публичния сектор. СЗО осъществява първа трансгранична мисия на ООН в С., новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата, Министерство на образованието през януари 2025г. е обявило нова учебна програма за всички възрастови групи. САЩ е предоставил шестмесечно изключение от наложените санкции, което позволява определени транзакции с държавни институции, вкл. болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво в цяла С.. Катар е обявил, че ще подпомогне финансирането на увеличение на заплатите в публичния сектор.

Доказателствата от така посочената справка на отдел „Международна дейност“ на ДАБ при МС от 14.01.2025г. и тази от 03.02.2025г. представят възможно най-актуалното положение в страната на произход на жалбоподателя, поради което и изводите следва да бъдат съобразени именно с нея. Следва да се вземе предвид, че в справката от 03.02.2025г е посочено, че 125 000 сирийци са се завърнали в С. след 08.12.2024г. Предвид гореизложеното, съдът намира, че обстановката в страната на произход на кандидата за хуманитарен статут е претърпяла съществена промяна, но същата не отговаря на критериите по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, тъй като безредиците не засягат цялата територия на страната, налице са въоръжени действия в отделни части на страната и това не може да бъде приравнено на безогледно насилие, още повече, че цялото семейство на жалбоподателя, са останали в страната им по произход, като се вземе предвид и изложеното в справката от 14.01.2025г. и тази от 03.02.2025г. за предприети масивни действия за подобряване условията в страната по отношение на транспорт, образование, финансиране и правна защита и връщане на над 400 000 бежанци обратно в С..

В този смисъл е и Решение №13735/17.12.2024г. по адм. дело №10324/2024г. по описа на ВАС.

Предвид изложеното, с оспореното решение административният орган правилно е приел, че не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец на жалбоподателя. Не са налице основания за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение,

21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 23.12.2024г. на М. Х. Ю., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 12495/02.12.2024г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: